

Pkt 2 Formandens beretning:

Tak for en fantastisk sæson, hvor det foreløbig er blevet til knapt 79.000 km på vandet. De mange km viser tydeligt at ungdomsgruppen træner enormt meget og ofte, men de deltager også i mange løb, også de længere maraton distancer så vi formodes at skulle kåre en ny løbs-km-pokal vinder efter mange år hos den samme. Vi har en ret god statistik for hvor mange af vores medlemmer som faktisk roer! Ud af de 401 medlemmer er 305 registreret på rokortet for mange eller få km, men rigtig dejligt at $\frac{3}{4}$ faktisk er aktive brugere.

Kajakklubben Esrum Sø; alene navnet kan faktisk starte diskussioner, selvom vi normalt har et meget fredeligt og hyggeligt samliv her i klubben. For år tilbage fjernede vi Kano fra klubbens navn, og det skal bestemt ikke opfattes som en udelukkelse af hverken hurtige balancekunstnere i kapkanoer eller hyggelige padlere med børn og hunde i stabile turkanoer. Faktisk blev bådparken netop (eller endeligt) udvidet med en "Løvfrø" kano, og SuperStolte er vi jo gerne når Esrum pludselig står på sejrsskamlen i C1 efter mange års fravær i den disciplin.

Dernæst er der jo det med "Sø" – som kan starte mange diskussioner og spydige bemærkninger om Sø i modsætning til Hav. Med det behøves faktisk ikke være et modsætningsforhold! Min succes rate for klubben her måles i timer på vandet og i størrelsen af smilet undervejs & bagefter, og bestemt ikke på om turen så var hurtig overstået eller langsomt nydt, om den var teknisk udfordrende (*rundt&rundt eller i smalle både*) eller afstressende. I min optik er det ikke bedre eller finere om pulsen er oppe og balancen udfordret, eller om det var reserveret plads til sovepose, heller ikke om du nåede ud inden tasmørket eller om den halve dag kunne afsættes til projektet. I min optik er den bedste tur, den som faktisk fandt sted, den du nåede og den der gav glæde. Så drop de spydige bemærkninger og lad os stå sammen om udbredelse af oplevelser på vand, ligegyldigt om bådtype vejrkrav og længde måske ikke er som du selv ville vælge det. Tæl smilene i stedet.

Jeg havde i efteråret på bestyrelsen vegne tilmeldt kkes som Grøn Pris kandidat, og vi har faktisk fået titlen. Argumentationen var bygget op om de miljøtiltag vi og kommunen gennem de seneste år har gennemført, som fx vandspare-brusere, opvarmning med varmepumper, lyssensorer og udskiftning til energiruder. Det som var udslagsgivende for at vi får titlen, er dog vores fælles indsats for affaldsindsamling, og det forsøg som Trimcafeen havde med kildesortering af affald. Endelig talte vores løbende naturformidling og samarbejde med andre foreninger, spejdere og uorganiserede om brug af naturområdet ved og på Esrum Sø med i pris vurderingen.

Til daglig har vi valgt ikke og have den kommunale kildesortering (biologisk), men når vi har større arrangementer og fællesspisning synes jeg vi skal fortsætte cafe-folkenes gode system med at sortere så meget som muligt – de fleste af os gør det alligevel hjemme, så vi er inde i rutinen. Vi skal også finde gode måder at få deltagerne til vores arrangementer (trim og større træningssamlinger) til at samle og sortere affald som en naturlig del af at

færdes ved søen.

Vi vil gerne inspirer yderligere til at udbrede og fortsætte miljøarbejdet, så vores lille bidrag til at holde naturen skøn deles af så mange som muligt.

Til standerstrygningen fremhævede jeg de mange unges flotte resultater, men kom også med et opråb og efterspurgte forslag til hvordan vi skal få flere ungdoms trænere. Mange foreninger mangler unge, men vi ville sagtens kunne få flere ungdomsroere, hvis vi havde flere instruktører til at håndtere flokken. Og vi har brug for nye unge, dem vi har bliver jo ældre, så nyt blod skal der til. Ungdomstræningen drives primært af Uwe, og i mange år har Kirsten også lagt et enormt antal timer. Dertil kommer at Bo og senest har Jakob Dan også tager stort ansvar for ungdomstræningen. MEN vi har virkelig behov for mere kræfter, måske også at se helt anderledes på hvordan behovet for trænere skal dækkes. Hvad har I af gode input? Er I stødt på ideer i andre foreninger til hvordan flere instruktører og trænere engageres? Skal opgaverne deles i mindre bidder, skal vi betale for trænere – og gå helt eller delvist væk fra frivillig princippet?

Jeg ser dette som kkes' største udfordring det og de kommende år. Vi har gode rutiner og faste arrangementer gennem året, men fødekæden til nye instruktører, en ny bådudvalgsformand, aktive i et husudvalg og et festudvalg, dét er vi ikke lykket med endnu. Og realiteten er, at klubben ikke kan holde til det meget længere – der skal simpelthen ske et generationsskifte på bærende poster eller i det mindste en blod-tilførsel hvis vi skal holde momentum i årene fremover. Derfor opfordre jeg alle til at komme med ideer til hvad vi kan gøre, ikke nødvendigvis selv at stille op, men at give input til hvilken proces vi skal have gang i – for det er ikke et kommercielt fitness selskab men en frivillig forening.